

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра української літератури

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
“Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ”
Обов’язкова

Освітньо-професійна програма “Українська мова та література”
Спеціальність 014 Освіта
Галузь знань 01 Середня освіта
Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Філологічний факультет
Мова навчання українська
Розробник(и):

Кирилюк Світлана Дмитрівна, кандидат філологічних наук, доцент
кафедри української літератури Чернівецького національного
університету ім. Ю. Федьковича

Профайл викладача (-ів)

<https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=YEbK0YQAAAAJ>

Контактний тел. 095 831 97 48

E-mail: s.kyryliuk@chnu.edu.ua

Сторінка курсу в Moodle

<https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=3100>

Консультації   **Очні консультації: у період навчання офлайн: середа**
                                 (13.00 – 15.00)
                                 Онлайн-консультації: середа (13.00 – 15.00)
                                 Очні консультації: за попередньою домовленістю.

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни).

Вивченням дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” завершується освоєння здобувачами другого (магістерського) рівня в рамках підготовки фахівців спеціальності “Українська мова і література” (Середня освіта) історико-літературних курсів на філологічному факультеті університету. Тому силабус нормативної навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” складено відповідно до освітньо-професійної програми напряму підготовки магістрів 014 Освіта Галузь знань 01 Середня освіта (спеціалізація “Українська мова та література”). Програму з вивчення курсу “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” складено на кафедрі української літератури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича для студентів стаціонарної та заочної форм навчання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є дослідження історико-літературних періодів у рамках вивчення історії української літератури ХХ століття та сучасного літературного процесу з погляду функціонування літературних жанрів, стилів, ідейно-тематичних особливостей творів окремого автора тощо та вивчення цих проблем у ЗНЗ на уроках української літератури.

2. Мета навчальної дисципліни:

Метою викладання навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” є актуалізація опорних знань з історико-літературних та теоретичних курсів, що вивчаються на філологічному факультеті, формування у студентів систематизованих знань про процеси і явища, які відбуваються в сучасному українському літературознавстві, пошук їх зв'язків із європейським літературним контекстом і залучення до аналізу здобутків світової літературно-критичної думки та вивчення цих проблем у ЗНЗ. У зв'язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку сучасної української літератури, спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються студентам для самостійного опрацювання шляхом написання наукових доповідей та аналізу того, як ці проблеми представлені у шкільному курсі вивчення української літератури; 3) важлива роль відводиться опрацюванню монографічних праць сучасних українських літературознавців, що стосуються теоретичних аспектів розвитку новітньої літератури та осмислення окремих постатей письменників ХХ століття в культурному контексті своєї доби та зіставлення цього матеріалу з матеріалом, який подається у підручниках, призначених для ЗНЗ; 4) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто й поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами та узгоджено з навчальними програмами вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ.

Основними завданнями вивчення дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” є такі: ознайомити студентів із тенденціями та рисами, що притаманні сучасному українському літературознавству, залучаючи до аналізу монографічні праці дослідників літератури, а також нові поетичні, прозові та драматичні твори кінця ХХ — початку ХХІ ст., зразки сучасної літературної критики та есеїстики; навчити аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору та визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, особливості його творчого світу; розвинути уміння та навички аналізу художнього тексту та залучення їх у роботі з учнями в ЗНЗ.

3. Пререквізити. Вивчення курсу “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ” безпосередньо пов’язане з такими курсами, як “Вступ до літературознавства”, “Теорія літератури”, “Історія української літератури ХХ століття”, “Історія розвитку літературної критики та літературознавства”, “Історія України”, котрі вивчаються студентами філологічного факультету впродовж восьми семестрів, а також безпосередньо з курсом “Методика вивчення української літератури”.

4. Результати навчання.

Відповідно до вимог результативності навчання студент повинен:

знати:

- тенденції розвитку сучасного українського літературознавства та звернення до цих моментів у ЗНЗ;
- наявні програми вивчення української літератури в ЗНЗ;
- теоретичні аспекти методики викладання української літератури в ЗНЗ;
- зміст художніх творів української літератури ХХ століття та тих, що творилися на зламі ХХ – ХХІ ст. з метою з’ясування проблематики та ідейно-тематичних аспектів запропонованих творів, а також вивчення їх у ЗНЗ;
- необхідну кількість літературно-критичних джерел та звернення до них у практичній діяльності на уроках літератури в ЗНЗ;
- механізми літературознавчого аналізу художнього твору та викладання їх у ЗНЗ;
- володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві ХХ століття та сучасній науці про літературу, а також залучення цих знань при викладанні матеріалу на уроках літератури в ЗНЗ;

вміти:

- аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору;
- визначити роль і місце окремого автора в літературному процесі, приналежність його стильової епохи чи художнього напрямку та звернення до цих аспектів у ЗНЗ;

визначити закономірності літературного розвитку;

- простежити зв’язок між літературними явищами;
- схарактеризувати основні тенденції літературного розвитку в контексті історико-суспільних явищ та як оптимально подати цей матеріал на уроках літератури в ЗНЗ.

У результаті вивчення навчальної дисципліни у студентів згідно з ОПП мають бути сформовані такі **компетентності**:

Інтегральна компетентність: здатність обґрунтовувати й визначати коло комплексних проблем у галузі освітньої діяльності, що передбачає глибоке осмислення дискусійних положень сучасних освітніх технологій у контексті розвитку сучасної гуманітаристики; здатність розв’язувати прикладні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі середньої освіти, які вимагають достатнього інтелектуального потенціалу й поглибленого рівня знань та вмінь інноваційного характеру, а також передбачають застосування теорій і методик наук про освіту, зокрема філологічну, в умовах організації навчально-виховного процесу в закладі загальної середньої освіти.

Загальні компетентності: здатність до системного мислення, аналізу та синтезу, до професійного розвитку; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації про

письменників та літературний процес із різних джерел; можливість і вміння генерувати нові ідеї та самостійно опановувати нові методи дослідження, впровадження дослідницької та інноваційної діяльності; здатність формувати в учнів предметні компетенції; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології, в тому числі й інформаційні, для забезпечення якості навчально-виховного процесу в середніх загальноосвітніх закладах; здатність до самоаналізу, самооцінки, самокритичності, самореалізації та самовдосконалення, здатність до розробки засобів діагностики рівня сформованості результатів навчальної діяльності, визначення процедур та критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувачів середньої освіти; здатність використовувати теоретичні знання та практичні навички застосування комунікативних технологій, ораторського мистецтва та риторичної комунікації для здійснення ділових комунікацій у професійній сфері; здатність системно аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, цінувати його культурно-історичні та морально-етичні надбання та сприяти розв'язанню актуальних загальнодержавних і суспільних завдань; здатність розуміти і сприймати етичні принципи, сумлінно виконувати професійні обов'язки, дотримуватися норм академічної доброчесності і професійної етики.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки, виокремлювати та кваліфікувати наукові проблеми в цій галузі; вміння забезпечувати писемну і усну комунікацію у різних галузях господарства, науки і культури, розуміти особливості мовленнєвої ситуації в здійсненні процесу міжкультурного спілкування, застосовувати у процесі комунікативної діяльності різні типи обробки інформації (доповідь, реферування, анотацію, коментар, резюме), використовувати сучасні електронні мережі з метою ефективної комунікації; знання сучасних літературних течій, навички інтерпретації художніх творів та аналізу літературної творчості; вміння забезпечити належний методичний рівень усіх форм занять, вибрати оптимальний метод навчання української літератури з урахуванням психолого-педагогічної характеристики аудиторії та реалізувати його, методично забезпечити самостійну роботу учнів та студентів, здійснювати керівництво науково-дослідною роботою студентів, скласти план науково-дослідницької роботи, використовуючи фахову літературу та сучасні джерела наукової інформації, скласти та підготувати до друку методичні вказівки, збірники вправ, посібники тощо; вміння створити психолого-педагогічні умови для процесу навчання і виховання, проводити всебічну виховну роботу (патріотичного, морально-етичного, екологічного, правового, економічного спрямування) на заняттях усіх типів реалізувати виховну мету уроку (заняття) засобами української літератури, проводити позакласні та позааудиторні виховні засоби різного типу, використовувати фахову компетенцію для дієвого впливу на особистість, молодіжні товариства та об'єднання; вміння керувати навчальним та виховним процесом, вносити до навчальних планів методично правильні корективи з метою досягнення бажаного результату навчання відповідно до мети володіння українською літературою; вміння удосконалювати навчально-виховну діяльність з урахуванням причин попередніх невдач та помилок учнів.

5. Опис навчальної дисципліни

5.1. Загальна інформація

Назва навчальної дисципліни “Вивчення новітньої української літератури в ЗНЗ”											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумково го контролю
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	1	2	4	120	30	15	-	-	71	4	іспит
Заочна	1	2	4	120	8	4	-	-	104	4	іспит

5.2. Дидактична картка навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. ЕТАПИ РОЗВИТКУ Й СТАН СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ НАУКИ та викладання цього матеріалу в ЗНЗ												
Тема 1. <i>Проблеми сучасного українського літературознавства.</i>	11	4	2			5	17	1			1	15
Тема 2. <i>Проблема дискурсу в сучасній українській літературі. Модернізм і постмодернізм. Розвиток літератури</i>	14	2	2			10	17	1			1	15

<i>і літературознавства в постмодерний період. Постколоніальна критика.</i>												
Тема 3. <i>Літературний фемінізм. Гендерні аспекти української літератури.</i>	11	4	2			5	21	1				20
Разом за змістовим модулем 1	36	10	6			20	55	3			2	50
Змістовий модуль 2. ПРОБЛЕМА ПОШУКІВ ЖАНРУ Й СТИЛЮ. СТАН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ПОГЛЯД КРИЗЬ ПРИЗМУ ЖАНРОВО-СТИЛЬОВИХ ПОШУКІВ XX СТОЛІТТЯ ТА ВИКЛАДАННЯ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ЗНЗ												
Тема 1. Проблеми розвитку сучасної української поезії та викладання її в ЗНЗ.	28	5	2		1	20	33	2	2			29
Тема 2. Проблеми розвитку сучасної української прози та викладання її в ЗНЗ.	37	10	5		2	20	20	2	2		1	15
Тема 3. <i>Пошуки української драматургії в XX столітті. Проблеми розвитку жанру та його сучасні перспективи.</i>	19	5	2		1	11	12	1			1	10
Разом за змістовим модулем 2	84	20	9		4	51	65	5	4		2	54

Усього годин	120	30	15		4	71	120	8	4		4	104
---------------------	-----	----	----	--	---	----	-----	---	---	--	---	-----

5.3. Зміст завдань для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 20 (з.ф.н.)
2	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 19 (з.ф.н.)
3.	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
4.	Вивчити напам'ять 5 поезій сучасних авторів (за вибором). Здійснити записи в читацькому щоденнику.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
5.	Прочитати літературно-критичні джерела та прозові тексти (див. список літератури). Підготувати наукову доповідь, пов'язану з темою магістерської роботи і вписану в рамки навчального курсу. З'ясувати, як ці проблеми пов'язані з викладанням літератури в ЗНЗ.	21 (д.ф.н.) / 25(з.ф.н.)
6.	Проаналізувати стан сучасного театру. Прочитати праці про розвиток драматургії у XX столітті та висвітлення цих питань у ЗНЗ.	10 (д.ф.н.) / 15 (з.ф.н.)
	Разом	71 (д.ф.н.) / 104 (з.ф.н.)

6. Система контролю та оцінювання

Види та форми контролю

Усна і письмова відповідь студента.

Екзамен.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання в рамках вивчення курсу є:

- контрольні роботи;
- стандартизовані тести;
- контрольні роботи.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінка А (90 – 100 балів) або „відмінно” виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади з художніх текстів сучасного українського письменства, які

дозволяють судити про повноту уявлень студента з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатою мовою, відзначатися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця XX – початку XXI століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця XX – початку XXI століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця XX – початку XXI століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку сучасного українського літературного процесу, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку сучасної української літератури, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір сучасного автора в його формально-змістовій єдності, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗНЗ.

Оцінка В (80 – 89 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплює ілюстраціями з художніх текстів. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця XX – початку XXI століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця XX – початку XXI століть у загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця XX – початку XXI століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності. У викладі матеріалу можуть траплятися незначні помилки й неточно сформульовані думки щодо того чи того літературного явища, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗНЗ.

Оцінка С (70 – 79 балів) або „добре” виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення запитань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з текстів не відповідають теоретичним моментам

даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом може бути оцінений студент, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з даного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання. Водночас студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику більшої частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу деякі неточності, помилки. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку сучасної української літератури, оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір сучасного українського письменства в його формально-змістовій єдності, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗНЗ.

Оцінка D (60 – 69 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, поверхово аргументує положення відповіді, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі окремих сучасних письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання сучасної української літератури в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу суттєві неточності, помилки, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗНЗ.

Оцінка E (50 – 59 балів) або „задовільно” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі студента допущені композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу. Студент не може відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, орієнтуватися у творчій долі окремих сучасних письменників, намагатися визначити особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай незначної частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність

відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці сучасних письменників, основні тенденції розвитку сучасної літератури з погляду того чи того жанру, обсяг викладання української літератури кінця XX – початку XXI століть у загальноосвітній школі, допускаючи ряд грубих помилок, неправильних суджень, а також уміти проаналізувати вивчення окремих тем на уроках української літератури в ЗНЗ.

Оцінка FX (35 – 49 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом на протязі навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення заданих питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилення на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, він також може бути оцінений незадовільно. Крім того, студентом не прочитано бодай мінімальну кількість художніх текстів з курсу, не опрацьовано літературно-критичні джерела тощо.

Оцінка F (1 – 34 балів) або „незадовільно” виставляється у разі, коли студентом протягом навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але відповісти на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, така відповідь оцінюється незадовільно. До того ж, коли студентом не прочитано художні тексти, що вивчаються в рамках курсу, не опрацьовано критичну літературу, не представлено розуміння літературного розвитку в другій половині XX століття тощо, у результаті завершення викладання курсу він отримує певну кількість балів у межах оцінки F.

Розподіл балів, які отримують студенти Екзамен

Поточне оцінювання (аудиторна та самостійна робота)						Кількість балів (екзамен)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2				
T1	T2	T3	T4	T5	T6	40	100
10	10	10	10	10	10		

7. Рекомендована література Основна

1. Андрусів С. Модернізм / постмодернізм: ланки безконечного ланцюга історико-культурних епох // Світо-вид. – 1997. - № 1-2 (26-27). – С.113-116.
2. Андрусів С. Модус національної ідентичності: Львівський текст 30-х років XX ст. – Тернопіль: Джура, 2000. – 340 с.
3. Андрусак І. А чи ж відбулася дискусія? // Слово і час. – 1999. - № 7. – С. 19-20.
4. Агєєва В. Жіночий простір. Феміністичний дискурс українського модернізму. – К.: Факт, 2003. – 320 с.
5. Агєєва В. Поетеса зламу століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації. – К.: Либідь, 2001. – 264 с.
6. Агєєва В. Дороги й середохрестя: Есеї. – Львів: Вид-во Старого Лева, 2016. – 350 с.
7. Базилевський В. Лук Одисей. Статті, есеї, діалоги. – К.: Ярославів Вал, 2005. – 656 с.

8. Вознюк В. Буковинські адреси Ольги Кобилянської: Біографічно-краєзнавча монографія. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2006. – 274 с.
9. Біла А. Символізм: Наукове видання. – К.: Темпора, 2010. – 272 с.
10. Бланшо М. Простір літератури / З фр. переклав Леонід Кононович. – Львів: Кальварія, 2007. – 272 с.
11. Бодріяр Ж. Фатальні стратегії / З фр. переклав Леонід Кононович. – Львів: Кальварія, 2010. – 192 с.
12. Від теорій до методів – нові інтерпретаційні стратегії у літературознавстві та культурології: Збірник наукових праць / За редакцією Деніела Белграда. – К.: Нац. у-т “Києво-Могилянська академія”, 2010. – 117 с.
13. Габор В. Від Джойса до Чубая: Есеї, літературні розвідки та інтерв’ю. – Львів: Піраміда, 2010. – 168 с.
14. Галета О. Від Антології до Онтології: антологія як спосіб репрезентації української літератури кінця ХІХ – початку ХХІ століття: Монографія. – К: Смолоскип, 2015. – 640 с.
15. Гальченко С. Історія тексту. Джерелознавчі і текстологічні аспекти творчості П.Г. Тичини, В.М. Сосюри та Остапа Вишні. – К.: Наук. думка, 2014. – 688 с. (Серія “Проект «Наукова книга»”).
16. Голомб Л. Петро Карманський: Життя і творчість. – Ужгород: Гражда, 2010. – 246 с.
17. Горбачов Д. Лицарі голодного Ренесансу / Упоряд. Олексій Сінченко. – К.: Дух і Літера, 2020. – 376 с. (Серія “Постаті культури”).
18. Грабович Г. Літературне історіописання та його контексти // Грабович Г. До історії української літератури: Дослідження, есеї, полеміка. – К.: Критика, 2003. – С. 591-607.
19. Грабович Г. Тексти і маски. – К.: Критика, 2005. – 312 с.
20. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. – К.: Критика, 2005 с.
21. Гундорова Т. Франко не Каменяр. Франко і Каменяр. – К.: Критика, 2006. – 352 с.
22. Гундорова Т. *Femina Melancholica*. Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. – К.: Критика, 2002.
23. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми. – К.: Грані-Т, 2013.
24. Гендер і культура: Збірник статей. – К.: Факт, 2001. – 224 с.
25. Гнатюк О. Прощання з імперією: Українські дискусії про ідентичність. – К.: Критика, 2005. – 528 с.
26. Гірняк М. Таємниця роздвоєного обличчя: Авторська свідомість в інтелектуальній прозі Віктора Петрова-Домонтовича. – Львів: Літопис, 2008. – 284 с.
27. Глобальні модерності / За редакції М. Фезерстоуна, С. Леша, Р. Робертсона; Пер. з англ. Т. Цимбала. – К.: Ніка-Центр, 2008. – 400 с.
28. Грицак Я. Пророк у своїй вітчизні. Франко та його спільнота (1856 – 1886). – К.: Критика, 2006.
29. Демська-Будзуляк Л. Справжнє обличчя літературного покоління 90-х – спроба ідентифікації // Кур’єр Кривбасу. – 2002. – Квітень. – С. 156-162.
30. Демська-Будзуляк Л. Драма свободи в модернізмі: Пророчі голоси драматургії Лесі Українки. – К.: Академвидав, 2009. – 184 с.
31. Демченко І. Особливості поезики Ольги Кобилянської: Монографія. – К.: Твім інтер, 2001. – 208 с.
32. Дзюба І. З криниці літ: У 3 томах. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2006.
33. Дзюба І. Золота нитка: Нариси про (не)знаних / Упоряд. Олексій Сінченко. – К.: Дух і Літера, 2020. – 392 с. (Серія “Постаті культури”).

34. Доманська Ева. Історія та сучасна гуманітаристика: дослідження з теорії знання про минуле. – К.: Ніка-Центр, 2012. – 264 с.
35. Дорогий Аркадію: Листування та архіварія літературного середовища України 1922-1945 рр. – Львів: Класика, 2001. – 280 с.
36. Європейська меланхолія: Дискурс українського окциденталізму / За ред. Т.І. Гундорової. – К.: Стилос, 2008. – 160 с.
37. Єрмак В. Творча історія поезій у прозі Василя Стефаника. – К.: Наук. думка, 2016. – 152 с. (Серія “Проект «Наукова книга» (Молоді вчені)”).
38. Жолдак Богдан. Під зіркою Миколи Лукаша. – К.: Дух і Літера, 2018. – 320 с. (Серія “Постаті культури”).
39. Забужко О. Жінка-автор у колоніальній культурі, або знадоби до української тендерної міфології // Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х. – К.: Факт, 1999. – С. 152-193.
40. Забужко О. Філософія і культурна притомність нації // Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х. – К.: Факт, 1999. – С. 132-151.
41. Забужко О. Шевченків міф України: Спроба філософського аналізу. – К.: Абрис, 1997. – 144 с.
42. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст. Франківський період. – К.: Факт, 2006. – 156 с.
43. Забужко О. Notre Dame d’Ukraine: Українка в конфлікті міфологій. – К.: Факт, 2007. – 640 с.
44. Забужко О., Шевельов Ю. Вибране листування на тлі доби: 1992 – 2002: з додатками, творами, коментарями, причинками до біографій та іншими документами. – К.: Висока полиця, ВД Факт, 2011. – 504 с.
45. Зборовська Н. До проблеми гендерного підходу та феміністичної критики в українському літературознавстві // Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. – Львів: Літопис, 1999. – С. 8-19.
46. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. – К.: Академвидав, 2006. – 504 с.
47. Зборовська Н. Найновіша українська літературна ситуація: від посттоталітаризму до нових тоталітарних концепцій // Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. – Львів: Літопис, 1999. – С. 30-38.
48. Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство. – К.: Академвидав, 2006. – 390 с.
49. Зубрицька М. Ното legens: читання як соціокультурний феномен. – Львів: Літопис, 2004. – 352 с.
50. Ільницький М. На перехрестях віку: У 3 кн. – К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. Т. 1-3.
51. Ільницький М. Читаючи, перечитуючи...Літературознавчі статті, портрети, роздуми. – Тернопіль: Богдан, 2019. – 320 с.
52. Історії літератури. – К.: Смолоскип, Львів: Літопис, 2010. – 368 с.
53. Качуровський І. Променисті силуети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки. – К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 766 с.
54. Кирилюк С. Ольга Кобилянська і світова література. – Чернівці: Рута, 2002. – 176 с.
55. Клим’юк Ю. Лірика Івана Франка як система жанрів: Монографія. – Чернівці: Рута, 2006. – 406 с.
56. Ковалець Л. Юрій Федькович: Історія розвитку творчої індивідуальності письменника: Монографія. – К.: ВЦ “Академія”, 2011. – 440 с.
57. Кодак М. Авторська свідомість і класична поетика. – К.: Фоліант, 2006.

58. Корогодський Р. У пошуках внутрішньої людини. І дороги. І правди. І життя. – К.: Гелікон, 2002. – 208 с. (про Валерія Шевчука)
59. Корогодський Р. Брама Світла: Шістдесятники. – Львів: Видавництво Українського Католицького Університету, 2009. – 656 с.
60. Коцюбинська Михайлина. Мої обрії: В 2 томах. – К.: Дух і літера, 2004.
61. Кримський С. Під сигнатурою Софії. – К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 367 с.
62. Левченко Г. Зачарована казка життя Ольги Кобилянської: Психоаналітична студія. – К.: Книга, 2008. – 222 с.
63. Левченко Г. Міф проти історії. Семіосфера лірики Лесі Українки. – К.: Академвидав, 2013. – 332 с.
64. Леш Скот. Соціологія постмодернізму. – Львів: Кальварія, 2003. – 344 с.
65. Література. Теорія. Методологія / Упорядк. і наук. редакція Данути Уліцької. Переклад з польської Сергія Яковенка. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. – 543 с.
66. Літературно-джазові імпровізації. Інтермедіальні студії / За редакцією Світлани Маценки. – Львів: Срібне слово, 2019. – 396 с.
67. Лютий Тарас. Ніщє. Самоперевершення. – К.: Темпора, 2017. – 978 с.
68. Матвійшин В.Г. Український літературний європеїзм. – К.: ВЦ “Академія”, 2009. – 262 с.
69. Маценка С. Метамистецтво: словник досвіду термінотворення на межі літератури й музики. – Львів: Априорі, 2017. – 120 с.
70. Мельничук Я. На вечірньому пружі: Ольга Кобилянська в останній період творчості. – Чернівці: Букрек, 2006. – 214 с.
71. Медникова Г. Постмодерністські риси в сучасній українській культурі // Слово і час. – 1999. - № 7. – С. 20-22.
72. Миронець Н. Володимир Винниченко: таємниці кохання. Хронологія інтимів. – К.: Ярославів Вал, 2013. – 256 с.
73. Михед П. Слово художнє, слово сакральне... Збірник статей і рецензій. – К. : Аспект-Поліграф, 2007. – 180 с.
74. Мірошніченко Л. Над рукописами Лесі Українки: Нариси з психології творчості та текстології. – К., 2001.
75. Моренець В. Національні шляхи поетичного модерну першої половини ХХ ст.: Україна і Польща. – К.: Основи, 2002.
76. Мороз Л. “Сто рівноцінних правд”. Парадокси драматургії В.Винниченка. – К.: Ін-т літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, 1994.
77. Мочернюк Н. Поза контекстом: Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєння: Монографія. – Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2018. – 392 с.
78. Музична фактура літературного тексту. Інтермедіальні студії / За ред. Світлани Маценки. – Львів: Априорі, 2017. – 352 с.
79. Набитович І. Дерево життя літературного роду: Іван Федорович, Володислав Федорович, Дарія Віконська. – К.: Дух і Літера, 2018. – 560 с. (серія “Постаті культури”).
80. Насенко М.К. Іван Франко: тяжіння до постмодернізму: Монографія. К.: Академвидав, 2006. – 96 с.
81. Найдан Михайло М. Від Гоголя до Андруховича: Літературознавчі есеї. – Львів: ЛА “Піраміда”, 2017. – 224 с.
82. Наталя Кузякіна: Автопортрет, інтерв'ю, статті з історії і теорії драми; україністика, лезезнавчі і театрознавчі студії; русистика, компаративістика; рецензії; контрверсійна

- історія літературного процесу 1950 – 1990 рр. крізь призму незаангажованої та ідеологічно голобельної критики; спогади / Упорядник, вступна стаття В.П.Сасенко; науковий редактор С.А.Гальченко. – Дрогобич: Вид. фірма “Відродження”, 2010. – 574 с.
83. Нікоряк Н. Автентичність кіносценарію як сучасного літературного тексту: Монографія. – Чернівці: Місто, 2011. – 240 с.
84. Обертас О. Український самвидав: Літературна критика та публіцистика (60-ті – початок 70-х років): Монографія. – К.: Смолоскип, 2010. – 300 с.
85. Павличко С. Теорія літератури. – К.: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. – 680 с.
86. Павличко С. Націоналізм. Сексуальність. Орієнталізм. Складний світ Агатангела Кримського. – К.: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2001.
87. Павличко С. Фемінізм як можливий підхід до аналізу української культури // Павличко С. Фемінізм. – К.: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. – С. 29-36.
88. Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? // Павличко С. Фемінізм. – К.: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. – С. 19- 27.
89. Павлишин М. Козаки в Ямаїці: постколоніальні риси в сучасній українській культурі // Павлишин М. Канон та іконостас. – К.: Час, 1997. – С. 223-236.
90. Павлишин М. Постколоніальна критика і теорія // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття. – Львів: Літопис, 1996. – С. 531-534.
91. Павлишин М. Ольга Кобилянська: Прочитання. – Харків: Акта, 2008. – 357 с.
92. Пагутяк Галина, Клименко Олександр. Розмови про життя і мистецтво. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2019. – 240 с. (Серія “Ім’я на обкладинці”).
93. Панченко В. Володимир Винниченко: парадокси долі і творчості. – К.: Твім інтер, 2004.
94. Панченко В. Неубієнна література: Дослідницькі етюди. – К.: Твім інтер, 2007. – 438 с.
95. Панченко В. Повість про Миколу Зерова. – К.: Дух і Літера, 2018. – 624 с. (Серія “Постаті культури”).
96. Пастух Т. Мости Олега Лишеги. – Львів: ЛА “Піраміда”, 2019. – 192 с.
97. Пахаренко В. Незбагнений апостол. Світобачення Шевченка. – Черкаси: Брама, 1999.
98. Перкінс Девід. Чи можлива історія літератури? – К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2005. – 152 с.
99. Печарський А. Психоаналітичний аспект української белетристики першої третини ХХ сторіччя: Монографія. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 466 с.
100. Поліщук Я. Із дискурсів і дискусій. – Харків: Акта, 2008. – 286 с.
101. Поліщук Я. Випробування постмодернізмом // Критика. – 2002. - № 3. – С. 28-30.
102. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2002.
103. Поліщук Я. Література як геокультурний проект: Монографія. – К.: Академвидав, 2008. – 302 с.
104. Поліщук Я. І ката, і героя він любив... Михайло Коцюбинський: Літературний портрет. – К.: ВЦ “Академія”, 2010. – 302 с.
105. Поліщук Я. Ревізії пам’яті: Літературна критика. – Луцьк: Твердиня, 2011. – 216 с.
106. Полювання на “Вальдшнепа”. Розсекречений Микола Хвильовий / Упоряд. Ю.Шаповал. – К.: Темпора, 2009. – 296 с.
107. Приймак І. Любов Яновська у дзеркалі доби кінця ХІХ – початку ХХ ст.: відома і невідома. – Дрогобич: Вид. фірма “Відродження”, 2011. – 208 с.
108. Проблеми родо-жанрової динаміки української літератури: Навч. посібник / За заг. ред. Н.П.Малютіної. – К.: Освіта України, 2011. – 296 с.

109. Ревакович М. *Persona non grata*. Нариси про нью-Йоркську групу, модернізм та ідентичність. – К.: Критика, 2012. – 336 с.
110. Романов С. *Леся Українка і Олександр Олесь: на порубіжні часів, світів, ідентичностей*: Монографія. – Луцьк: Вежа-Друк, 2017. – 500 с.
111. Роман Корогодський: Спогади друзів, листування / Упоряд. Олексій Сінченко. – К.: Дух і Літера, 2020. – 336 с. (Серія “Постаті культури”).
112. Рубчак Б. Міти метаморфоз, або Пошуки доброго світу: Есеї. – Львів: ЛА “Піраміда”, 2012. – 484 с. (Серія “Бібліотека Нью-Йоркської групи”).
113. Рудницький М. Від Мирного до Хвильового. Між ідеєю і формою. Що таке “Молода Муза”? – Дрогобич: Відродження, 2009. – 502 с.
114. Сенік Л. Студії ліричної драми Івана Франка “Зів’яле листя”. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2007. – 168 с.
115. Сиваченко Г. Пророк не своєї вітчизни. Експатріантський метароман Володимира Винниченка. Текст і контекст. – К.: Альтернативи, 2003.
116. Сивокінь Г.М. У вимірах сприймання: Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функції. – К.: Фенікс, 2006. – 302 с.
117. Скупейко Л. Міфопоетика “Лісової пісні” Лесі Українки. – К.: Фенікс, 2006. – 416 с.
118. Соловей Е. Упізнання святого. Нові маленькі повісті, історії, спогади, силвети. – К.: Дух і Літера, 2020. – 304 с. (Серія “Постаті культури”).
119. Ставнича О. Література – міф – суспільство: концептуалізація соціального міфу у прозі 1990 – 2000-х років.. – К.: Наук. думка, 2016. – 376 с. (Проект “Наукова книга” (Молоді вчені)).
120. Стріха Максим. Український переклад і перекладачі: між літературою і націєтворенням. – К.: Дух і Літера, 2020. – 520 с.
121. Стус Д. Василь Стус. Життя як творчість. – К.: Факт, 2005.
122. Тарнашинська Л. Презумпція доцільності: Абрис сучасної літературознавчої концептології. – К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 534 с.
123. Тарнашинська Л. Такі різні, такі цікаві... // Слово і час. – 1999. - № 7. – С. 22-24.
124. Тарнашинська Л. Українське шістдесятництво: Профілі на тлі покоління (Історико-літературний та поетикальний аспекти). – К.: Смолоскип, 2010 – 632 с.
125. Тихолоз Б. Психодрама Івана Франка в дзеркалі рефлексійної поезії (Студії). – Львів, 2005.
126. Ткаченко А. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства. – К.: ВЦ Київський у-т, 2003.
127. Ткачук М. Літературний процес 90-х рр.. ХХ століття // Українська мова та література. – 2000. – Ч. 22. – С. 1-6.
128. Ушкалова Олександра, Ушкалов Олександр. Запах дощу... Спогади про Леоніда Ушкалова. – К.: Дух і Літера, 2020. – 264 с. (Серія “Постаті культури”).
129. Ушкалов Л. Від бароко до постмодерну: есеї. – К.: Грані-Т, 2011. – 552 с. (Серія “De profundis”).
130. Ушкалов Л. Чарівність енергії: Михайло Драгоманов. – К.: Дух і Літера, 2019. – 600 с. (серія “Постаті культури”).
131. Федунь О. Постколоніальна критика в українському літературознавстві // Слово і час. – 2001. - № 10. – С. 10-13.
132. Харлан О. Дискурс катастрофізму в українській та польській прозі (1918-1939): Монографія. – К.: Освіта України, 2008. – 307 с.
133. Чижевський Д.І. Порівняльна історія слов’янських літератур: У 2 кн. – К.: ВЦ “Академія”, 2005. – 288 с.
134. Чопик Р. Менталітети. Збірка есеїв. – К.: УВС ім.. Ю. Липи, 2014. – 176 с.

135. Шкандрій М. В обіймах імперії: Російська і українська літератури новітньої доби. – К.: Факт, 2004. – 496 с.
136. Шкандрій М. Модерністи, марксисты і нація: Українська літературна дискусія 1920-х років. – К.: Ніка- Центр, 2006. – 384 с.
137. Шугай О. “Усе живе – тепле...”: Нове про Григора Тютюнника. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. – 226 с.
138. Шумило Н. Під знаком національної самобутності: Українська художня проза і літературна критика кінця ХІХ – поч. ХХ ст. – К.: Задруга, 2003. – 354 с.
139. Яструбецька Г. Динаміка українського літературного експресіонізму: Монографія. – Луцьк: Твердиня, 2013. – 380 с.

8. Інформаційні ресурси

1. <https://diasporiana.org.ua/>
2. <https://chtyvo.org.ua/>
3. <https://www.l-ukrainka.name/>
4. <http://litakcent.com/>
5. <http://bukvoid.com.ua/>
6. <http://litukraina.kiev.ua/>
7. <http://litgazeta.com.ua/>